

КОЛЕДНИ ПРЕМЪНИ

Цѣла нощъ е снѣгъ валѣло
Вредъ постлано все съсъ бѣло,
А градинката предъ менъ е
Въ бѣли, коледни премъни:
Рози бѣли на букети
Тежко свели сѫ клонетѣ,
Вейчици брѣзитѣ сплели
Въ нѣжни бисерни дантели.
Тѣмни кичести елички
Въ бѣли меки ржавички
Въ бѣль атлазъ и кадифета
Тѣнатъ всичкитѣ дѣрвета
По клонитѣ съ огърлици
Съ чудни сребърни парици.
Ахъ, и моите премъни
Грѣятъ новички предъ мене!
Менъ пѣкъ мама натѣклила
Синя кѣрпица отъ свила,
Пѣстро везано сукманче,
Черно лачено коланче,

Ситни алени мерджани.
Три редици за гердани—
Ще се облѣка, накича
И у бабини ще тичамъ.
Първа тамъ ще ме посрещне
Мъничката Бѣлка, смѣшна;
Знамъ, не ще ме тя познае
И ще почне да ме лае.

Ст. Цанкова-Стоянова